Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

της 10ης Ιουλίου 2024*

«Οικονομική και νομισματική πολιτική – Τραπεζική Ένωση – Ενιαίος μηχανισμός εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων (ΕΜΕ) – Κανονισμός (ΕΕ) 806/2014 – Ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις – Απόφαση του ΕΣΕ να μη χορηγήσει απαλλαγή – Προσφυγή ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών του ΕΣΕ – Απόρριψη – Προϋπόθεση της απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων – Περιθώριο εκτίμησης του ΕΣΕ – Ασφάλεια δικαίου – Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-540/22,

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον T. Stéhelin, την E. Timmermans και την B. Travard,

προσφεύγουσα,

κατά

Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ), εκπροσωπούμενου από τις H. Ehlers και M. Fernández Rupérez και τον L. Forestier, επικουρούμενους από τους H.-G. Kamann και F. Louis, δικηγόρους,

καθού,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Schalin, πρόεδρο, P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm (εισηγητή), G. Steinfatt και D. Kukovec, δικαστές,

γραμματέας: L. Ramette, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Νοεμβρίου 2023,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

1 Με την προσφυγή της δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί την ακύρωση της απόφασης αριθ. 3/2021 της ομάδας εξέτασης προσφυγών του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (ΕΣΕ), της 8ης Ιουνίου 2022, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή που ασκήθηκε κατά της απόφασης SRB/EES/2021/44, της 4ης Νοεμβρίου 2021, περί καθορισμού της ελάχιστης απαίτησης για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

2 Στις 6 Νοεμβρίου 2020 ένας τραπεζικός όμιλος (στο εξής: ενδιαφερόμενος τραπεζικός όμιλος) υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/877 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019 (ΕΕ 2019, L 150, σ. 226), για μία εκ των θυγατρικών του, αίτηση απαλλαγής από την εφαρμοζόμενη σε ατομική βάση δυνάμει του άρθρου 12ζ του εν λόγω κανονισμού ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις (στο εξής: MREL), για τον κύκλο σχεδιασμού εξυγίανσης 2020.

3 Με την απόφαση SRB/EES/2021/44, της 4ης Νοεμβρίου 2021, περί καθορισμού της ελάχιστης απαίτησης για ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, το ΕΣΕ δεν έκανε δεκτή την αίτηση του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου για τη χορήγηση απαλλαγής σε μία εκ των θυγατρικών του.

4 Στις 21 Δεκεμβρίου 2021 η Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (αρχή προληπτικής εποπτείας και εξυγίανσης, Γαλλία) (ACPR) (στο εξής: προσφεύγουσα ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών) άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης SRB/EES/2021/44 ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών του ΕΣΕ.

5 Στις 8 Ιουνίου 2022 η ομάδα εξέτασης προσφυγών απέρριψε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, την προσφυγή της προσφεύγουσας ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών.

Αιτήματα των διαδίκων

6 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 2 Σεπτεμβρίου 2022, η Γαλλική Δημοκρατία άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

7 Η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει το ΕΣΕ στα δικαστικά έξοδα.

8 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου επίσης στις 2 Σεπτεμβρίου 2022, η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο, δυνάμει των άρθρων 88 και 89 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να λάβει μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας καλώντας το ΕΣΕ να προσκομίσει το εσωτερικό του εγχειρίδιο σχετικά με την MREL.

9 Το ΕΣΕ ζητεί, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

10 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Γαλλική Δημοκρατία προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως, εκ των οποίων ο πρώτος στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 12η του κανονισμού 806/2014 και σε «υπέρβαση των ορίων της εξουσίας εκτίμησης του ΕΣΕ», ο δεύτερος σε παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου και ο τρίτος σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 12η του κανονισμού 806/2014 και σε «υπέρβαση των ορίων της εξουσίας εκτίμησης του ΕΣΕ»

11 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών κακώς επικύρωσε την εκ μέρους του ΕΣΕ ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014, καθόσον μια τέτοια ερμηνεία και εφαρμογή ισοδυναμούν κατ' ουσίαν με το να απαιτείται «κατ' αρχήν» η παροχή ειδικής εγγύησης και να γίνεται δεκτή «κατ' εξαίρεση» η δυνατότητα παρέκκλισης από την απαίτηση αυτή. Προσάπτει στην εν λόγω ομάδα εξέτασης ότι δεν επιδίωξε να καθορίσει αν, εν προκειμένω, το ΕΣΕ μπορούσε βασίμως να απαιτήσει τέτοια εγγύηση.

12 Ο πρώτος αυτός λόγος ακυρώσεως περιλαμβάνει δύο σκέλη, εκ των οποίων το πρώτο αφορά εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014 και το δεύτερο αφορά υπέρβαση, εκ μέρους του ΕΣΕ, των ορίων της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει δυνάμει του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014.

Επί του πρώτου σκέλους, το οποίο αφορά εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014

13 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι το ΕΣΕ κακώς απαίτησε «κατ' αρχήν», στο πλαίσιο της εξέτασης αίτησης απαλλαγής βάσει του άρθρου 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, ειδική εγγύηση μεταξύ της οντότητας εξυγίανσης και της θυγατρικής της προκειμένου να κρίνει ότι πληρούνταν η προϋπόθεση του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού. Υποστηρίζει ότι υπήρχε δέσμη συγκλινουσών ενδείξεων με επαρκή αποδεικτική αξία, τις οποίες κατέδειξε η προσφεύγουσα ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών, και οι οποίες αποδείκνυαν ότι, με την

απαίτηση παροχής ειδικής εγγύησης, το ΕΣΕ δεν αρκέστηκε στην ερμηνεία και εφαρμογή της προϋπόθεσης του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014, αλλά, στην πραγματικότητα, εφάρμοσε κριτήριο προβλεπόμενο από άλλες πράξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης του ίδιου επιπέδου, οι οποίες δεν είχαν εφαρμογή εν προκειμένω.

14 Το ΕΣΕ αμφισβητεί την επιχειρηματολογία της Γαλλικής Δημοκρατίας.

15 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, προκειμένου οι τραπεζικές οντότητες να μη διαρθρώνουν τις υποχρεώσεις τους κατά τρόπο που να περιορίζει την αποτελεσματικότητα του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα και προκειμένου να προστατεύονται οι καταθέσεις των πελατών σε περίπτωση μαζικών ζημιών, ο νομοθέτης της Ένωσης επέβαλε στις τράπεζες να τηρούν ανά πάσα στιγμή την MREL. Ο εν λόγω δείκτης εκφράζεται ως ποσοστό του συνόλου των υποχρεώσεων και των ιδίων κεφαλαίων της οντότητας. Υπογραμμίζεται επίσης ότι το άρθρο 12ζ του κανονισμού 806/2014 επιβάλλει MREL (στο εξής: εσωτερική MREL) σε οντότητες, εν προκειμένω στις θυγατρικές τραπεζικού ομίλου, οι οποίες δεν αποτελούν οι ίδιες οντότητες εξυγίανσης.

16 Η εσωτερική MREL μπορεί να τηρηθεί με δύο τρόπους. Κατά πρώτον, η θυγατρική μπορεί να εκδώσει υποχρεώσεις υπέρ της οντότητας εξυγίανσης, εν προκειμένω της μητρικής εταιρίας του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου, με τη μορφή, για παράδειγμα, ομολόγων. Κατά δεύτερον, η εν λόγω μητρική εταιρία μπορεί να ανταποκριθεί στην εσωτερική MREL της θυγατρικής της μέσω εγγύησης η οποία να πληροί πλείονες σωρευτικές προϋποθέσεις απαριθμούμενες στο άρθρο 12ζ, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014.

17 Το άρθρο 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει τη δυνατότητα απαλλαγής των θυγατρικών από την εσωτερική MREL εφόσον πληρούνται τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις. Η προϋπόθεση του στοιχείου γ' της εν λόγω διάταξης προβλέπει ότι πρέπει να μην «υπάρχει κανένα τρέχον ή προβλεπόμενο ουσιαστικό, πρακτικό ή νομικό κώλυμα για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων ή την εξόφληση υποχρεώσεων από την οντότητα εξυγίανσης στη θυγατρική για την οποία έχει γίνει διαπίστωση σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 3, ιδίως όταν αναλαμβάνεται δράση εξυγίανσης για την οντότητα εξυγίανσης».

18 Υπενθυμίζεται επίσης ότι η μνεία που περιλαμβάνεται στο άρθρο 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, κατά την οποία «[τ]ο Συμβούλιο Εξυγίανσης δύναται να παραιτηθεί από την εφαρμογή του άρθρου 12ζ για τη θυγατρική μιας οντότητας εξυγίανσης που είναι εγκατεστημένη σε συμμετέχον κράτος μέλος» εφόσον πληρούνται οι τρεις προϋποθέσεις που απαριθμούνται στην εν λόγω διάταξη, συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι η διάταξη αυτή, εν μέρει, επιβάλλει δέσμια αρμοδιότητα στο ΕΣΕ και, εν μέρει, του παρέχει διακριτική ευχέρεια (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 13ης Ιουλίου 2018, Banque postale κατά ΕΚΤ, T-733/16, EU:T:2018:477, σκέψη 39).

19 Στο πλαίσιο ενός πρώτου σταδίου, το ΕΣΕ εξετάζει αν πληρούνται οι τρεις προϋποθέσεις του άρθρου 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014. Αν δεν πληρούνται οι εν λόγω προϋποθέσεις, το ΕΣΕ δεν έχει το δικαίωμα να χορηγήσει απαλλαγή από την MREL. Σε μια τέτοια περίπτωση έχει δέσμια αρμοδιότητα και οφείλει να απορρίψει την αίτηση απαλλαγής.

20 Εάν πληρούνται οι τρεις προϋποθέσεις του άρθρου 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, ακολουθεί το δεύτερο στάδιο. Συγκεκριμένα, στην περίπτωση αυτή, το ΕΣΕ «δύναται» να χορηγήσει απαλλαγή από την MREL. Πρόκειται, επομένως, για δυνατότητα, η

οποία συνεπάγεται κατ' ανάγκην το δικαίωμα του ΕΣΕ να χορηγήσει ή να μη χορηγήσει απαλλαγή. Επομένως, διαθέτει συναφώς διακριτική ευχέρεια (πρβλ. απόφαση της 13ης Ιουλίου 2018, Banque postale κατά ΕΚΤ, T-733/16, EU:T:2018:477, σκέψη 41).

21 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η ομάδα εξέτασης προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι το ΕΣΕ δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014. Συγκεκριμένα, η ομάδα εξέτασης προσφυγών αντικρούει τον ισχυρισμό ότι η προσέγγιση που ακολούθησε το ΕΣΕ συνίστατο, προκειμένου να καθοριστεί αν ένας τραπεζικός όμιλος που ζητούσε απαλλαγή πληρούσε την προϋπόθεση που προβλέπει η προαναφερθείσα διάταξη, στο να απαιτείται «κατ' αρχήν» η παροχή ειδικής εγγύησης και να γίνεται δεκτή «κατ' εξαίρεση» η δυνατότητα παρέκκλισης από την απαίτηση αυτή.

22 Προκειμένου να κριθεί αν η ομάδα εξέτασης προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όταν έλεγξε την εκ μέρους του ΕΣΕ εξέταση της προϋπόθεσης του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014, στο πλαίσιο της αίτησης απαλλαγής του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου, πρέπει να ερμηνευθεί η διάταξη αυτή.

23 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, όταν ερμηνεύεται διάταξη του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της και οι σκοποί που επιδιώκει, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των ρυθμίσεων του δικαίου της Ένωσης [βλ. απόφαση της 8ης Ιουλίου 2019, Επιτροπή κατά Βελγίου (Άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ – Υψίρρυθμα δίκτυα), C-543/17, EU:C:2019:573, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· διάταξη της 24ης Οκτωβρίου 2019, Liaño Reig κατά ΕΣΕ, T-557/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:771, σκέψη 59].

24 Πρώτον, όσον αφορά τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η διάταξη αυτή περιορίζεται στην πρόβλεψη της προϋπόθεσης κατά την οποία πρέπει να μην «υπάρχει κανένα τρέχον ή προβλεπόμενο ουσιαστικό, πρακτικό ή νομικό κώλυμα για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων ή την εξόφληση υποχρεώσεων από την οντότητα εξυγίανσης στη θυγατρική».

25 Επομένως, το άρθρο 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014 δεν προβλέπει τη δυνατότητα απαίτησης ειδικής εγγύησης για την πλήρωση της προϋπόθεσης περί απουσίας τρέχοντος ή προβλεπόμενου ουσιαστικού κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων ή την εξόφληση υποχρεώσεων (στο εξής: κώλυμα για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων), αλλά ούτε και περιέχει μνεία που να απαγορεύει στο ΕΣΕ να απαιτεί ειδική εγγύηση προς τον σκοπό αυτό.

26 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να συνεχιστεί η εξέταση του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014 διά της συστηματικής και τελολογικής ερμηνείας του άρθρου 12η του κανονισμού, προκειμένου να καθοριστεί αν η διάταξη αυτή επιτρέπει στο ΕΣΕ να απαιτήσει ειδική εγγύηση για την πλήρωση της προϋπόθεσης του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του εν λόγω κανονισμού, ώστε να μπορέσει η οικεία θυγατρική να τύχει απαλλαγής από την εσωτερική MREL.

27 Δεύτερον, η συστηματική ερμηνεία του άρθρου 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 συνίσταται στην εξέταση, αφενός, των προπαρασκευαστικών εργασιών του εν λόγω κανονισμού και, αφετέρου, της σχέσης του εν λόγω άρθρου με τις λοιπές διατάξεις του ίδιου κανονισμού στο σύνολό του, καθώς και με τις διατάξεις άλλων νομικών πράξεων της Ένωσης.

28 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 12η του κανονισμού 806/2014 προστέθηκε με τον κανονισμό 2019/877.

29 Από τις προπαρασκευαστικές εργασίες του κανονισμού 2019/877 –δηλαδή τις προπαρασκευαστικές εργασίες για την πρόταση κανονισμού COM(2016) 851 final του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 όσον αφορά την ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων επενδύσεων, της 23ης Νοεμβρίου 2016– προκύπτει ότι τα δύο ακόλουθα είδη τροποποιήσεων αποτελούν μέρος της ίδιας δέσμης νομοθετικών μέτρων. Αφενός, πρόκειται για τις προτεινόμενες τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1, διορθωτικά ΕΕ 2013, L 208, σ. 68, και ΕΕ 2013, L 321, σ. 6), προκειμένου να συμπεριληφθεί η ελάχιστη απαίτηση του προτύπου συνολικής ικανότητας απορρόφησης ζημιών (TLAC), ενός προτύπου που εγκρίθηκε από τη σύνοδο κορυφής της G 20, η οποία πραγματοποιήθηκε στην Αττάλεια (Τουρκία) στις 15 και 16 Νοεμβρίου 2015, και έχει ως στόχο να διασφαλίσει ότι οι τράπεζες παγκόσμιας συστημικής σημασίας διαθέτουν την απαιτούμενη ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης σε περίπτωση εξυγίανσης. Αφετέρου, πρόκειται για τις προτεινόμενες τροποποιήσεις του κανονισμού 806/2014, οι οποίες προβλέπουν πρόσθετες υποχρεώσεις επιβαλλόμενες κατά περίπτωση στις συστημικές τράπεζες και γενικές απαιτήσεις επιβαλλόμενες στις τράπεζες που είναι εγκατεστημένες στην τραπεζική ένωση.

30 Όσον αφορά τις προτάσεις τροποποιήσεων του κανονισμού 806/2014, από τις προπαρασκευαστικές εργασίες προκύπτει ότι τα άρθρα 12ζ και 12η (μελλοντικά άρθρα 12στ και 12ζ του κανονισμού 806/2014) αφορούν το επίπεδο εφαρμογής της MREL και ότι, όσον αφορά τα ιδρύματα που θεωρούνται οντότητες εξυγίανσης, η MREL εφαρμόζεται στο επίπεδο του ομίλου εξυγίανσης. Οι εν λόγω προπαρασκευαστικές εργασίες υπογραμμίζουν επίσης ότι οι προτάσεις εισάγουν την έννοια της «εσωτερικής MREL», στο ίδιο πνεύμα με παρόμοια έννοια που εισήγαγε το πρότυπο TLAC, και ότι αυτό συνεπάγεται ότι άλλες οντότητες του ομίλου εξυγίανσης που οι ίδιες δεν είναι οντότητες εξυγίανσης θα πρέπει να εκδώσουν επιλέξιμους χρεωστικούς τίτλους εσωτερικά, εντός του ομίλου εξυγίανσης, και ότι οι τίτλοι θα πρέπει να αγορασθούν από τις οντότητες εξυγίανσης. Οι προτάσεις διευκρινίζουν επίσης ότι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, η εσωτερική MREL θα μπορούσε να αντικατασταθεί με εξασφαλισμένες εγγυήσεις μεταξύ της οντότητας εξυγίανσης και άλλων οντοτήτων του ομίλου εξυγίανσης.

31 Από τις ίδιες αυτές προπαρασκευαστικές εργασίες προκύπτει επίσης ότι το άρθρο 12θ (μελλοντικό άρθρο 12η του κανονισμού 806/2014) διευκρινίζει ότι, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, η εσωτερική MREL μιας θυγατρικής μπορεί να αρθεί από το ΕΣΕ εάν τόσο η θυγατρική όσο και η μητρική επιχείρηση είναι εγκατεστημένες στο ίδιο συμμετέχον κράτος μέλος.

32 Επομένως, η αναφορά στην απαίτηση εγγύησης μνημονεύεται με σαφήνεια μόνον όσον αφορά το μελλοντικό άρθρο 12ζ του κανονισμού 806/2014, το οποίο αφορά την «εφαρμογή της απαίτησης στις οντότητες οι οποίες δεν αποτελούν οι ίδιες οντότητες εξυγίανσης». Οι συζητήσεις επί του μελλοντικού άρθρου 12η του εν λόγω κανονισμού, το οποίο αφορά τη δυνατότητα απαλλαγής από την εσωτερική MREL, δεν αναφέρθηκαν στο ενδεχόμενο απαίτησης για την παροχή εγγύησης στο πλαίσιο αυτό.

33 Όσον αφορά τη σχέση του άρθρου 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 με τις λοιπές διατάξεις του κανονισμού 806/2014 στο σύνολό του ή με τις διατάξεις άλλων νομικών πράξεων της Ένωσης, υπενθυμίζεται ότι η αιτιολογική σκέψη 83 του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι, «[γ]ια να μην διαρθρώνουν οι οντότητες τις υποχρεώσεις τους κατά τρόπο που να εμποδίζει την αποτελεσματικότητα του εργαλείου διάσωσης με ίδια μέσα, είναι σκόπιμο να οριστεί ότι οι οντότητες πληρούν ανά πάσα στιγμή [την MREL], εκφρασμέν[η] ως ποσοστό των συνολικών υποχρεώσεων και των ιδίων κεφαλαίων της οντότητας».

34 Όσον αφορά τον κανονισμό 2019/877, η αιτιολογική σκέψη 19 αυτού αναφέρει ότι, «[ε]άν τόσο η οντότητα εξυγίανσης όσο και η μητρική επιχείρηση και οι θυγατρικές της είναι εγκατεστημένες στο ίδιο κράτος μέλος και ανήκουν στον ίδιο όμιλο εξυγίανσης, το [ΕΣΕ] θα πρέπει να είναι σε θέση να απαλλάσσει από την εφαρμογή της MREL που ισχύει για τις εν λόγω θυγατρικές που δεν είναι οντότητες εξυγίανσης ή να τους επιτρέπει να καλύπτουν τις MREL με εξασφαλισμένες εγγυήσεις μεταξύ της μητρικής επιχείρησης και των θυγατρικών της, επιλογή που ενεργοποιείται όταν πληρούνται οι χρονικές προϋποθέσεις, που είναι αντίστοιχες με εκείνες που επιτρέπουν την απομείωση ή τη μετατροπή των επιλέξιμων υποχρεώσεων», και ότι «[ο]ι εξασφαλίσεις που καλύπτουν την εγγύηση θα πρέπει να είναι άκρως ρευστοποιήσιμες και να έχουν ελάχιστο κίνδυνο αγοράς και πιστωτικό κίνδυνο».

35 Η αιτιολογική σκέψη 19 του κανονισμού 2019/877 αναγγέλλει, κατ’ ουσίαν, το περιεχόμενο των νέων άρθρων 12ζ και 12η του κανονισμού 806/2014.

36 Συγκεκριμένα, το άρθρο 12ζ, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014 προβλέπει ότι το ΕΣΕ δύναται να επιτρέπει στις οντότητες που δεν αποτελούν οι ίδιες οντότητες εξυγίανσης να ανταποκρίνονται στην εσωτερική MREL που επίσης τους επιβάλλεται μέσω εγγύησης η οποία πρέπει να πληροί εννέα σωρευτικές προϋποθέσεις. Επιβάλλεται, μεταξύ άλλων, η εγγύηση να είναι εξασφαλισμένη για τουλάχιστον το 50 % του ποσού της. Όπως προκύπτει από τη σκέψη 34 ανωτέρω, τούτο συνεπάγεται ότι η μητρική εταιρία πρέπει, στην πραγματικότητα, να προβεί σε εκ των προτέρων τοποθέτηση των ρευστών στοιχείων του ενεργητικού της προς στήριξη της εν λόγω εγγύησης.

37 Όσον αφορά το άρθρο 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, αυτό προβλέπει, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 17 ανωτέρω, τη δυνατότητα απαλλαγής μιας θυγατρικής από την εσωτερική MREL εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που περιλαμβάνονται στη διάταξη αυτή, μεταξύ των οποίων η προϋπόθεση που αφορά την απουσία κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων.

38 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι η τελευταία περίοδος της αιτιολογικής σκέψης 2 του κανονισμού 2019/877 υπογραμμίζει ότι «[ο]ι διατάξεις του κανονισμού […] 806/2014, όπως τροποποιείται με τον παρόντα κανονισμό, όσον αφορά την ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης των ιδρυμάτων και οντοτήτων θα πρέπει να εφαρμόζονται κατά τρόπο σύμφωνο με τις διατάξεις του κανονισμού […] 575/2013 και τις οδηγίες 2013/36/ΕΕ […] και 2014/59/ΕΕ». Επισημαίνεται ότι διάταξη παρόμοια με το άρθρο 12η του κανονισμού 806/2014 περιλαμβάνεται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2019/879 του Ευρωπαϊκού

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, για την τροποποίηση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ σχετικά με την ικανότητα απορρόφησης των ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και της οδηγίας 98/26/ΕΚ (ΕΕ 2019, L 150, σ. 296).

39 Πράγματι, το άρθρο 45στ, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, της οδηγίας 2014/59 προβλέπει τη δυνατότητα απαλλαγής μιας θυγατρικής εφόσον δεν υπάρχει κανένα τρέχον ή προβλεπόμενο ουσιώδες πρακτικό ή νομικό κώλυμα για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων ή την εξόφληση υποχρεώσεων από την οντότητα εξυγίανσης στη θυγατρική.

40 Εντούτοις, σε αντίθεση με τον κανονισμό 806/2014, το άρθρο 45στ, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 επιβάλλει επίσης, ρητώς, μια πρόσθετη προϋπόθεση, διακρινόμενη από την προϋπόθεση απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων, ήτοι την προϋπόθεση της παροχής εγγύησης από τη μητρική εταιρία υπέρ της θυγατρικής της. Πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 45στ, παράγραφος 3, στοιχείο δ′, της οδηγίας 2014/59 ορίζει ότι «η οντότητα εξυγίανσης [πρέπει να] πληροί τις απαιτήσεις της αρμόδιας αρχής όσον αφορά τη συνετή διαχείριση της θυγατρικής και [να] έχει δηλώσει, με τη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής, ότι εγγυάται τις υποχρεώσεις τις οποίες έχει αναλάβει η θυγατρική». Προβλέπει επίσης ότι η τελευταία αυτή προϋπόθεση δεν απαιτείται αν οι κίνδυνοι της θυγατρικής είναι αμελητέοι. Επομένως, πλην της περίπτωσης αμελητέων κινδύνων, η πρόσθετη αυτή προϋπόθεση πρέπει να πληρούται προκειμένου το ΕΣΕ να μπορεί να ασκήσει τη διακριτική του ευχέρεια όσον αφορά τη χορήγηση ή μη χορήγηση απαλλαγής. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τέτοια προϋπόθεση δεν προβλέπεται στο άρθρο 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014.

41 Επομένως, από τη συστηματική ερμηνεία προκύπτει ότι η απαίτηση περί εξασφαλισμένων εγγυήσεων μεταξύ της μητρικής επιχείρησης και των θυγατρικών της προβλέπεται στο άρθρο 12ζ του κανονισμού 806/2014 μόνον ως μέσο συμμόρφωσης προς την εσωτερική MREL και ότι η προϋπόθεση περί παροχής εγγύησης δεν προβλέπεται στο άρθρο 12η, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού στο πλαίσιο της χορήγησης απαλλαγής, αντιθέτως προς ό,τι προέβλεψε ο νομοθέτης στην οδηγία 2014/59, η οποία εκδόθηκε επίσης στον τομέα της εξυγίανσης.

42 Στο στάδιο αυτό, από τα ανωτέρω στοιχεία προκύπτει ότι η δυνατότητα χορήγησης απαλλαγής δυνάμει του άρθρου 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 ουδόλως μπορεί να εξαρτηθεί από την απαίτηση παροχής εγγύησης συνοδευόμενης από ασφάλεια, η οποία να είναι παρόμοια με την προβλεπόμενη στο άρθρο 12ζ, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού. Η αντίθετη προσέγγιση θα στερούσε από το εν λόγω άρθρο 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 κάθε πρακτική αποτελεσματικότητα και, ως εκ τούτου, θα συνιστούσε κατάφωρη παράβαση της διάταξης αυτής.

43 Αντιθέτως, οι ανωτέρω εκτιμήσεις δεν μπορούν να στηρίξουν την άποψη της Γαλλικής Δημοκρατίας ότι το ΕΣΕ δεν δύναται να απαιτήσει «καμία εγγύηση» στο πλαίσιο της εξέτασης αίτησης απαλλαγής. Πράγματι, από τη συστηματική ερμηνεία που εκτίθεται ανωτέρω δεν μπορεί να συναχθεί ότι η έλλειψη μνείας τέτοιας εγγύησης στη διάταξη σχετικά με την εξέταση αίτησης απαλλαγής από την εσωτερική MREL (ήτοι στο άρθρο 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014) εμποδίζει ipso jure το ΕΣΕ να επιβάλει τέτοιου είδους απαίτηση στο πλαίσιο της εν λόγω εξέτασης. Μολονότι το ΕΣΕ υποχρεούται να απορρίπτει αίτηση απαλλαγής όταν δεν πληρούται μία από τις σωρευτικές προϋποθέσεις του άρθρου 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, εντούτοις διαθέτει ορισμένο περιθώριο εκτίμησης όσον αφορά τον καθορισμό των περιστάσεων υπό τις οποίες πληρούται η τρίτη από τις προϋποθέσεις αυτές, η οποία αφορά την απουσία κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων. Ως εκ τούτου,

δεν αποκλείεται, λαμβανομένου υπόψη του περιθωρίου που διαθέτει για να εκτιμήσει την τρίτη προϋπόθεση του προαναφερθέντος άρθρου, να μπορεί το ΕΣΕ βασίμως να επιβάλει την παροχή εγγύησης –διαφορετικής από την προβλεπόμενη στο άρθρο 12ζ, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014– προκειμένου να αποτραπεί η ύπαρξη κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων.

44 Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να συνεχίσει την ανάλυσή του προβαίνοντας σε τελολογική ερμηνεία του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014. Στο πλαίσιο της ερμηνείας αυτής, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο γενικός σκοπός που επιδιώκεται με τον κανονισμό 2019/877 και τον κανονισμό 806/2014.

45 Συναφώς, ο νομοθέτης αναφέρει, στην αιτιολογική σκέψη 5 του κανονισμού 2019/877, τον κύριο σκοπό που επιδιώκει, ήτοι ότι «[τ]ο [ΕΣΕ] […] εξασφαλίζει ότι τα ιδρύματα και οι οντότητες διαθέτουν επαρκή ικανότητα απορρόφησης ζημιών και ανακεφαλαιοποίησης, προκειμένου να διασφαλίζεται η ομαλή και ταχεία απορρόφηση των ζημιών και η ανακεφαλαιοποίηση κατά την εξυγίανση, με ελάχιστο αντίκτυπο στους φορολογουμένους και στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα[· α]υτό θα πρέπει να επιτυγχάνεται με τη συμμόρφωση των ιδρυμάτων με μια ειδική για κάθε ίδρυμα MREL, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 806/2014».

46 Επομένως, όπως υπογραμμίζει κατ’ ουσίαν το ΕΣΕ, ο κοινός κύριος σκοπός του κανονισμού 806/2014 και της οδηγίας 2014/59, τον οποίο επιδιώκει ο νομοθέτης με την επιβολή της MREL στο σύνολο των ιδρυμάτων ενός τραπεζικού ομίλου, είναι η διασφάλιση αποτελεσματικής εξυγίανσης με ελάχιστο αρνητικό αντίκτυπο στην πραγματική οικονομία, το χρηματοπιστωτικό σύστημα και τα δημόσια οικονομικά.

47 Εξάλλου, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 17 και 18 του κανονισμού 2019/877, ενώ τα ιδρύματα ή οι οντότητες που χαρακτηρίζονται ως οντότητες εξυγίανσης θα πρέπει να υπόκεινται στην MREL μόνο σε ενοποιημένο επίπεδο ομίλου εξυγίανσης, τα ιδρύματα ή οι οντότητες που δεν αποτελούν οντότητες εξυγίανσης θα πρέπει να συμμορφώνονται με την MREL σε ατομικό επίπεδο.

48 Επομένως, ισχύει, ως αρχή, η υποχρέωση για εσωτερική MREL στο επίπεδο κάθε θυγατρικής του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου. Δεδομένης της σημασίας της ελαχιστοποίησης των επιπτώσεων στους φορολογούμενους και της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στην οποία στηρίζεται η υποχρέωση αυτή, εξαίρεση από την αρχή νοείται μόνον εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη χορήγησή της. Επομένως, η απόφαση του ΕΣΕ να παραιτηθεί από την εσωτερική MREL δεν πρέπει να θέτει σε κίνδυνο τον σκοπό της ελαχιστοποίησης των επιπτώσεων στους φορολογούμενους και της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, στον οποίο στηρίχθηκε η δημιουργία της υποχρέωσης να τοποθετείται εκ των προτέρων η εσωτερική MREL στο επίπεδο της θυγατρικής. Πράγματι, όπως ορθώς υπογραμμίζει το ΕΣΕ, ελλείψει εσωτερικής MREL που να έχει τοποθετηθεί εκ των προτέρων στο επίπεδο της θυγατρικής και σε περίπτωση που οι ζημίες της θυγατρικής υπερέβαιναν το νόμιμο κεφάλαιό της, η θυγατρική θα έπρεπε να τεθεί η ίδια υπό εξυγίανση και μια τέτοια κατάσταση θα αντέβαινε στον σκοπό στον οποίο στηρίζεται η εσωτερική MREL.

49 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το ΕΣΕ πρέπει να καθοδηγείται από τον σκοπό που υπομνήσθηκε στη σκέψη 46 ανωτέρω όταν εφαρμόζει τον κανονισμό 806/2014 και εξετάζει κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 12η, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.

50 Επομένως, όταν το ΕΣΕ εξετάζει αίτηση απαλλαγής από την εσωτερική MREL, οφείλει να εκτιμά αν υφίστανται άλλες ρυθμίσεις που θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως λειτουργικά υποκατάστατα της εσωτερικής MREL. Στο πλαίσιο του περιθωρίου εκτίμησης που διαθέτει, και το οποίο υπομνήσθηκε στη σκέψη 43 ανωτέρω, τίποτα δεν εμποδίζει το ΕΣΕ να εκτιμήσει ότι, αναλόγως των ιδιαιτέρων περιστάσεων της εκάστοτε αίτησης απαλλαγής, απαιτείται εγγύηση προκειμένου να θεωρηθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση της απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων. Αντιθέτως, για τους λόγους που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 42 ανωτέρω, δεν επιτρέπεται στο ΕΣΕ να απαιτήσει εγγύηση της οποίας τα χαρακτηριστικά να είναι παρόμοια με εκείνα της εγγύησης του άρθρου 12ζ, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014.

51 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει ότι το ΕΣΕ απαίτησε από τον ενδιαφερόμενο τραπεζικό όμιλο εγγύηση που να αντιστοιχεί στην εγγύηση του άρθρου 12ζ, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014 ή να έχει χαρακτηριστικά παρόμοια με εκείνα της εγγύησης αυτής ούτε, κατά μείζονα λόγο, ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών ενέκρινε μια τέτοια προσέγγιση του ΕΣΕ.

52 Κανένα από τα επιχειρήματα της Δημοκρατίας της Γαλλικής Δημοκρατίας δεν είναι ικανό να αναιρέσει το συμπέρασμα αυτό.

53 Πρώτον, η Γαλλική Δημοκρατία δεν μπορεί λυσιτελώς να προσάψει στην ομάδα εξέτασης προσφυγών και στο ΕΣΕ ότι επικεντρώθηκαν αποκλειστικά στον γενικό σκοπό του πλαισίου εξυγίανσης και της εσωτερικής MREL, ο οποίος είναι κοινός στον κανονισμό 806/2014 και στην οδηγία 2014/59/ΕΕ, και ότι δεν έλαβε υπόψη τους ειδικούς σκοπούς του εν λόγω κανονισμού που συνίστανται στη μείωση των κινδύνων κατακερματισμού της εσωτερικής αγοράς για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες. Συγκεκριμένα, η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι οι εξαιρέσεις από την εσωτερική MREL που εφαρμόζονται μεταξύ οντοτήτων εγκατεστημένων στο ίδιο κράτος μέλος συμβάλλουν στην επίτευξη των σκοπών αυτών μειώνοντας τα εμπόδια στη ροή της ρευστότητας και του ενδοομιλικού κεφαλαίου.

54 Όπως, όμως, επισημαίνεται κατ’ ουσίαν στην αιτιολογική σκέψη 18 του κανονισμού 2019/877 και όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 47 ανωτέρω, ο πρωταρχικός σκοπός του μέτρου που συνίσταται στην υπαγωγή των ιδρυμάτων ή οντοτήτων που δεν αποτελούν οντότητες εξυγίανσης στην εσωτερική MREL σε ατομικό επίπεδο είναι η αποφυγή του ενδεχομένου κινδύνου δυνητικών διαταραχών στην αγορά, με την παροχή στο ΕΣΕ της δυνατότητας να προβαίνει στην εξυγίανση ομίλου εξυγίανσης χωρίς να υπαγάγει ορισμένες από τις θυγατρικές του σε διαδικασία εξυγίανσης.

55 Στο πλαίσιο αυτό, ο σκοπός της μείωσης των εμποδίων στη ροή της ρευστότητας και του ενδοομιλικού κεφαλαίου που επιδιώκει το άρθρο 12η του κανονισμού 806/2014, το οποίο προβλέπει ότι το ΕΣΕ έχει τη δυνατότητα να παραιτηθεί από την εφαρμογή της εσωτερικής MREL υπό ορισμένες προϋποθέσεις, είναι δευτερεύων. Ο σκοπός αυτός δεν μπορεί να επιδιώκεται εις βάρος του πρωταρχικού σκοπού που υπομνήσθηκε στη σκέψη 54 ανωτέρω.

56 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 2019/877 προβλέπει ότι οι σχετικές διατάξεις του κανονισμού 806/2014, όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του κανονισμού 2019/877, πρέπει να εφαρμόζονται κατά τρόπο συνεπή, ιδίως προς τις διατάξεις της οδηγίας 2014/59. Το άρθρο 45στ, παράγραφος 3, στοιχείο δ′, της οδηγίας 2014/59 προβλέπει ότι η μητρική εταιρία οφείλει να δηλώσει ότι εγγυάται τις υποχρεώσεις της θυγατρικής της μόνο στην περίπτωση που οι κίνδυνοι της θυγατρικής δεν είναι αμελητέοι. Κατ’ αυτόν τον τρόπο, ο

νομοθέτης προκρίνει μια προσεκτική προσέγγιση επιτρέποντας την απαλλαγή χωρίς απαίτηση εγγύησης μόνον εφόσον πληρούνται αυστηρές προϋποθέσεις και, ειδικότερα, εφόσον η απαλλαγή αυτή δεν ενέχει, κατ' ουσίαν, κανέναν κίνδυνο.

57 Για λόγους συνοχής, οι διατάξεις του κανονισμού 806/2014, όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του κανονισμού 2019/877, πρέπει επίσης να εφαρμόζονται κατά τρόπον ώστε η χορήγηση της απαλλαγής να είναι δυνατή μόνον εφόσον πληρούνται αυστηρές προϋποθέσεις. Επομένως, όταν το ΕΣΕ εξετάζει αν πληρούται η προϋπόθεση του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014, μπορεί να εκτιμήσει ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η απαίτηση εγγύησης είναι αναγκαία για την πλήρωση της προϋπόθεσης αυτής. Το γεγονός ότι το άρθρο 12η, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού δεν προβλέπει ρητώς την απαίτηση εγγύησης από τη μητρική εταιρία υπέρ της θυγατρικής της σημαίνει ότι ο νομοθέτης άφησε στο ΕΣΕ περιθώριο εκτίμησης ως προς την ενδεχόμενη αναγκαιότητα παροχής τέτοιας εγγύησης, περιθώριο εκτίμησης το οποίο, αντιθέτως, δεν παρέσχε στην αρχή εξυγίανσης στο πλαίσιο της εξέτασης απαλλαγής κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2014/59.

58 Δεύτερον, ματαίως επίσης η Γαλλική Δημοκρατία επικαλείται την απάντηση της Επιτροπής σε ερώτηση κράτους μέλους σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας 2019/879 στο εσωτερικό δίκαιο. Η Επιτροπή είχε υπογραμμίσει ότι ο νομοθέτης εσκεμμένα δεν επανέλαβε το άρθρο 45στ, παράγραφος 3, στοιχεία δ′ έως στ′, και παράγραφος 4, στοιχεία δ′ έως στ′, της οδηγίας 2014/59, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2019/879, και ότι εναπέκειτο στις εθνικές αρχές εξυγίανσης και, υπό το πρίσμα των αρχών σχετικά με τη μεταβίβαση εξουσιών οι οποίες απορρέουν από την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7), στο ΕΣΕ να λάβουν τούτο υπόψη κατά την εφαρμογή των διατάξεων του κανονισμού 806/2014.

59 Η προσέγγιση που ακολούθησε το ΕΣΕ, ως προς την οποία η ομάδα εξέτασης προσφυγών δεν διαπίστωσε καμία πλάνη περί το δίκαιο, συνάδει με τη νομολογία που απορρέει από την απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής (9/56, EU:C:1958:7), δεδομένου ότι η προσέγγιση αυτή ουδόλως καθιερώνει την ύπαρξη αυτόματης υποχρέωσης παροχής εγγύησης για την πλήρωση της απαίτησης περί απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων και δεδομένου ότι μάλλον αναγνωρίζει στο ΕΣΕ περιθώριο εκτίμησης συναφώς, το οποίο μπορεί να το οδηγήσει να απαιτήσει εγγύηση εάν, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης, το κρίνει αναγκαίο.

60 Τρίτον, η Γαλλική Δημοκρατία στηρίζεται στις δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές «MREL Policy» του ΕΣΕ (στο εξής: δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές) και στο εσωτερικό εγχειρίδιο αυτού για να ισχυριστεί ότι το ΕΣΕ ζητεί στην πραγματικότητα συστηματικά την παροχή εγγύησης σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση χωρίς εξέταση in concreto και ότι, στην πραγματικότητα, θεωρεί την εν λόγω παροχή εγγύησης ως προϋπόθεση για την απόδειξη της απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων κατά την έννοια του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014.

61 Η επιχειρηματολογία της Γαλλικής Δημοκρατίας, η οποία στηρίζεται στο εσωτερικό εγχειρίδιο και στις δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές του ΕΣΕ και με την οποία υποστηρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι το ΕΣΕ θέσπισε νέα αυτοτελή προϋπόθεση μη προβλεπόμενη από τη νομοθεσία, ήτοι την προϋπόθεση της παροχής εγγύησης, δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

62 Συγκεκριμένα, κατ' αρχάς, η μνεία της εγγύησης προκειμένου να αποδειχθεί η απουσία κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων περιελήφθη στο παράρτημα ΙΙ των δημοσίων κατευθυντηρίων γραμμών μόλις τον Ιούνιο του 2022 και, ως εκ τούτου, δεν υφίστατο όταν το ΕΣΕ εξέδωσε την απόφασή του SRB/EES/2021/44 της 4ης Νοεμβρίου 2021.

63 Στη συνέχεια, οι δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές αναφέρουν σαφώς ότι δεν προορίζονται να παράγουν νομικά δεσμευτικά αποτελέσματα και ότι δεν αντικαθιστούν σε καμία περίπτωση τις νομικές απαιτήσεις που προβλέπονται στην εφαρμοστέα εθνική και ενωσιακή νομοθεσία. Στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές αναφέρεται επίσης ότι δεν είναι δυνατή η επίκλησή τους για νομικούς σκοπούς, δεν θεσπίζουν καμία δεσμευτική ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή του εθνικού δικαίου και δεν χρησιμεύουν ως νομική γνωμοδότηση ούτε αντικαθιστούν τέτοια γνωμοδότηση.

64 Εξάλλου, σε ευθυγράμμιση με τη θέση που έλαβε η ομάδα εξέτασης προσφυγών (σημείο 82 της προσβαλλόμενης απόφασης), η προσέγγιση που περιγράφεται στις δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές, όπως τροποποιήθηκαν τον Ιούνιο του 2022, βάσει της οποίας επιτρέπεται στο ΕΣΕ να ζητήσει την παροχή ειδικής εγγύησης στο πλαίσιο της εκτίμησης της προϋπόθεσης περί απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων, είναι συμβατή με το γράμμα του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014, όπως προκύπτει, ειδικότερα, από τις σκέψεις 44 έως 51 ανωτέρω.

65 Βεβαίως, το γεγονός ότι το παράρτημα ΙΙ των δημόσιων κατευθυντήριων γραμμών του ΕΣΕ, όπως τροποποιήθηκαν τον Ιούνιο του 2022, αναφέρει ότι, προκειμένου να αποδειχθεί ο ελευθέρως μεταβιβάσιμος χαρακτήρας των κεφαλαίων σε ένα σενάριο εξυγίανσης, οι τράπεζες που υποβάλλουν αίτηση απαλλαγής πρέπει «κατά κανόνα» να προσκομίζουν την απόδειξη εγγύησης αποτελεί ένδειξη ότι το ΕΣΕ προκρίνει τη λύση της εγγύησης, η οποία εμφανίζεται ως η ασφαλέστερη προσέγγιση για τη διασφάλιση της απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων. Ωστόσο, το εν λόγω παράρτημα ΙΙ δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το ΕΣΕ απαιτεί, «σε όλες τις περιπτώσεις, κατ' αρχήν και αυτομάτως» την παροχή εγγύησης. Διευκρινίζοντας στο ίδιο αυτό παράρτημα ΙΙ ότι, όταν τούτο δικαιολογείται από τις ιδιαιτερότητες μιας μεμονωμένης περίπτωσης, το ΕΣΕ μπορεί να υιοθετήσει διαφορετική προσέγγιση όσον αφορά την εκ μέρους του εκτίμηση της συμμόρφωσης προς το άρθρο 12η του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ επιβεβαιώνει ότι εξακολουθεί να εκτιμά κατά περίπτωση τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να πληρούται η προϋπόθεση περί απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων.

66 Επιπλέον, όσον αφορά το εσωτερικό εγχειρίδιο του ΕΣΕ, η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι το ΕΣΕ, αρχικώς, ανέφερε στο εγχειρίδιο αυτό ότι η παροχή εγγύησης αποτελούσε αυτοτελή προϋπόθεση για τη δυνατότητα χορήγησης απαλλαγής και, στη συνέχεια, μετέβαλε την προσέγγιση αυτή παρουσιάζοντας την εν λόγω παροχή εγγύησης ως στοιχείο που αποσκοπεί στην απόδειξη της απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων, κατά την έννοια του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014. Ωστόσο, τούτο μάλλον υποδηλώνει ότι το ΕΣΕ έλαβε όντως υπόψη το περιεχόμενο της διάταξης αυτής, από το οποίο προκύπτει ότι η παροχή εγγύησης δεν μπορεί να απαιτείται αυτεπαγγέλτως και αυτομάτως, αλλά ότι η αναγκαιότητα μιας τέτοιας εγγύησης μπορεί να εξετάζεται στο πλαίσιο της εκτίμησης της απαίτησης περί απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων. Όπως προκύπτει, ειδικότερα, από τις σκέψεις 44 έως 51 ανωτέρω, τίποτα δεν εμποδίζει το ΕΣΕ να απαιτεί την παροχή εγγύησης, ανάλογα με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης, προκειμένου να θεωρηθεί ότι πληρούται η απαίτηση του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014.

67 Τέλος, και εν πάση περιπτώσει, από τα αποσπάσματα της απόφασης SRB/EES/2021/44 και της προσβαλλόμενης απόφασης, ιδίως δε από τα σημεία 68 έως 71 της τελευταίας, προκύπτει ότι το ΕΣΕ, εν προκειμένω, αποφάνθηκε επί του ζητήματος της απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων επισημαίνοντας ότι προέβαινε σε in concreto ανάλυση της κατάστασης του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου και, ειδικότερα, των εγγυήσεων του 2014 και του 2015 που προσκόμισε ο εν λόγω όμιλος για να εκπληρώσει την προϋπόθεση αυτή, και ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών εξέτασε την εν λόγω προσέγγιση του ΕΣΕ και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ανάλυση αυτή δεν ενείχε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον είχε πραγματοποιηθεί in concreto.

68 Επομένως, η συλλογιστική της ομάδας εξέτασης προσφυγών και η συλλογιστική του ΕΣΕ δεν στηρίζονται στις δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές ούτε στο εσωτερικό εγχειρίδιο του ΕΣΕ και, επομένως, δεν απορρέουν από μηχανική εφαρμογή της προϋπόθεσης παροχής εγγύησης. Αυτό ακριβώς υπογράμμισε η ομάδα εξέτασης προσφυγών στο σημείο 79 της προσβαλλόμενης απόφασης, ήτοι ότι η απόφαση SRB/EES/2021/44 ήταν ατομική απόφαση σχετικά με τον ενδιαφερόμενο τραπεζικό όμιλο και ότι δεν παρέπεμπε στις δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές ούτε στο εσωτερικό εγχειρίδιο του ΕΣΕ.

69 Υπό την έννοια αυτή, οι εκτιμήσεις σχετικά με το εσωτερικό εγχειρίδιο και τις δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές, οι οποίες περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, στα σημεία 71 έως 73 της προσβαλλόμενης απόφασης, αποτελούν απάντηση στα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών και αποσκοπούν στο να αποδείξουν ότι η συμπερίληψη της εγγύησης στα δύο αυτά έγγραφα δεν μετέτρεψε την άσκηση του περιθωρίου εκτίμησης του ΕΣΕ σε αυτόματη de facto απαίτηση.

70 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου σκέλους, το οποίο αφορά υπέρβαση, εκ μέρους του ΕΣΕ, των ορίων της εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει δυνάμει του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014

71 Η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών όφειλε να διαπιστώσει ότι το ΕΣΕ υπερέβη τα όρια της εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει. Κατά πρώτον, υποστηρίζει ότι το άρθρο 12η του κανονισμού 806/2014 οριοθετεί επακριβώς τις εξουσίες του ΕΣΕ, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και ότι, επομένως, η άσκηση των εξουσιών αυτών πρέπει να υπόκειται σε αυστηρό έλεγχο υπό το πρίσμα των κριτηρίων αυτών. Η ομάδα εξέτασης προσφυγών, αφενός, έκρινε ότι η απαίτηση παροχής ειδικής εγγύησης αποτελούσε απλώς δυνατότητα για το ΕΣΕ, κατόπιν εμπεριστατωμένης αξιολόγησης, και, αφετέρου, επικύρωσε την προσέγγιση του ΕΣΕ η οποία συνίστατο στο να απαιτείται, κατ’ αρχήν, η παροχή ειδικής εγγύησης και να γίνεται δεκτή μόνον «κατ’ εξαίρεση» η δυνατότητα παρέκκλισης από την απαίτηση αυτή. Επομένως, η Γαλλική Δημοκρατία προσάπτει στην ομάδα εξέτασης προσφυγών ότι δεν προέβη στην πραγματικότητα σε κανέναν αποτελεσματικό έλεγχο της εκ μέρους του ΕΣΕ άσκησης της εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει. Κατά δεύτερον, η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών δεν έλεγξε αν το ΕΣΕ είχε ασκήσει ορθώς την εξουσία του κατά την αξιολόγηση του περιεχομένου της εγγύησης. Κατά τρίτον, και υπό την έννοια αυτή, η ομάδα εξέτασης προσφυγών δεν εξήγησε στην προσβαλλόμενη απόφαση ποιο ήταν το περιεχόμενο της «δεσμευμένης και περιορισμένης» εξουσίας εκτίμησης του ΕΣΕ όταν αυτό εξέτασε αν πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχεία α′ έως γ′, του κανονισμού 806/2014.

72 Κατά πρώτο λόγο, πρέπει να εξεταστεί αν, όπως υποστηρίζει η Γαλλική Δημοκρατία, η ομάδα εξέτασης προσφυγών επικύρωσε προσέγγιση με την οποία το ΕΣΕ φέρεται να απαίτησε, «κατ' αρχήν», την παροχή ειδικής εγγύησης και να δέχθηκε μόνον «κατ' εξαίρεση» τη δυνατότητα παρέκκλισης από την εν λόγω απαίτηση, επιβάλλοντας κατά τον τρόπο αυτό την παροχή εγγύησης χωρίς να ασκήσει το περιθώριο εκτίμησης που διαθέτει, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 43 ανωτέρω, και, ως εκ τούτου, χωρίς να έχει προηγηθεί ακριβής και in concreto ανάλυση των κρίσιμων στοιχείων.

73 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 806/2014, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ασκήσει προσφυγή ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών κατά απόφασης του ΕΣΕ, όπως η απόφαση SRB/EES/2021/44, ότι η προσφυγή περιέχει τους λόγους στους οποίους στηρίζεται και ότι εναπόκειται στην ομάδα εξέτασης προσφυγών να αποφασίσει επί της εν λόγω προσφυγής. Επομένως, η ομάδα εξέτασης προσφυγών εξετάζει τους λόγους της προσφυγής των οποίων επιλαμβάνεται.

74 Εν προκειμένω, η Γαλλική Δημοκρατία δεν αμφισβητεί ότι, όπως προκύπτει από τη σύνοψη των λόγων της προσφυγής που παρατίθενται στο σημείο 35 της προσβαλλόμενης απόφασης, η προσφεύγουσα ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών είχε υποστηρίξει ότι, μέσω του εσωτερικού εγχειριδίου του και των δημοσίων κατευθυντηρίων γραμμών του, το ΕΣΕ επέβαλε de facto πρόσθετη προϋπόθεση για τη χορήγηση απαλλαγής μη προβλεπόμενη στον κανονισμό 806/2014 και, ως εκ τούτου, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο υπερβαίνοντας τα όρια της εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει, μη λαμβάνοντας υπόψη τους σκοπούς που επιδιώκουν οι εφαρμοστέες διατάξεις και στερώντας από αυτές στην πράξη κάθε έννομο αποτέλεσμα. Η προσφεύγουσα ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών υποστήριξε, κατ' ουσίαν, ότι η in abstracto προσέγγιση που ακολούθησε το ΕΣΕ κατέστησε πρακτικώς αδύνατη τη χορήγηση της απαλλαγής.

75 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι η ενδιαφερόμενη τράπεζα επικαλέστηκε δύο εγγυήσεις για να υποστηρίξει ότι δεν υπήρχε νομικό ή πρακτικό ουσιαστικό κώλυμα, τρέχον ή προβλεπόμενο, για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων, κατά την έννοια του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014. Οι επίμαχες εγγυήσεις της μητρικής επιχείρησης που εξασφάλιζαν τις υποχρεώσεις της θυγατρικής της είχαν παρασχεθεί το 2014 και το 2015 στο πλαίσιο αιτήσεων απαλλαγής από την εφαρμογή των απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας σε ατομική βάση και από την εφαρμογή των απαιτήσεων ρευστότητας σε ατομική βάση, σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού 575/2013.

76 Διευκρινίζεται ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών προς στήριξη του πρώτου λόγου της προσφυγής δεν αφορούσαν τις επί της ουσίας εκτιμήσεις του ΕΣΕ σχετικά με τις εγγυήσεις του 2014 και του 2015 τις οποίες επικαλέστηκε ο ενδιαφερόμενος τραπεζικός όμιλος για να υποστηρίξει ότι πληρούνταν η προϋπόθεση περί απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων. Πράγματι, τα επίμαχα επιχειρήματα αφορούσαν την προβαλλόμενη πλάνη περί το δίκαιο στην οποία φέρεται να υπέπεσε το ΕΣΕ καθόσον υπερέβη τα όρια της αρμοδιότητάς του εφαρμόζοντας μηχανικά και αυτομάτως προϋπόθεση μη περιλαμβανόμενη στο άρθρο 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014.

77 Επομένως, εναπέκειτο στην ομάδα εξέτασης προσφυγών να εξακριβώσει αν το ΕΣΕ είχε προβεί σε in concreto εξέταση της κατάστασης του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου καθώς και των εγγυήσεων που είχαν παρασχεθεί προς στήριξη της αίτησής του απαλλαγής και αν, ως εκ τούτου, είχε τηρήσει τα όρια της διακριτικής του ευχέρειας. Στο πλαίσιο αυτό, η ομάδα εξέτασης

προσφυγών όφειλε να εξακριβώσει ότι η εκτίμηση στην οποία προέβη το ΕΣΕ δεν συνίστατο σε συγκεκαλυμμένη in abstracto εξέταση των εγγυήσεων του 2014 και του 2015, αλλά σε αξιόπιστη in concreto εξέταση.

78 Ως εκ τούτου, η Γαλλική Δημοκρατία κακώς υποστηρίζει ότι οι λόγοι της προσφυγής και τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών, τα οποία στηρίζονταν σε πλάνη περί το δίκαιο στην οποία φέρεται να υπέπεσε το ΕΣΕ καθόσον εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 και υπερέβη τα όρια της αρμοδιότητάς του, έπρεπε κατ' ανάγκην να οδηγήσουν την ομάδα εξέτασης προσφυγών να ελέγξει αν το ΕΣΕ μπορούσε βασίμως, υπό το πρίσμα του συνόλου των κρίσιμων στοιχείων της συγκεκριμένης περίπτωσης, να απαιτήσει την παροχή ειδικής εγγύησης.

79 Λαμβανομένων υπόψη των λόγων της προσφυγής που προέβαλε η προσφεύγουσα ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών, οι οποίοι υπομνήσθηκαν στη σκέψη 76 ανωτέρω, πρέπει να καθοριστεί αν η ομάδα εξέτασης προσφυγών ορθώς έκρινε ότι η ανάλυση του ΕΣΕ –κατόπιν της οποίας το ΕΣΕ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρχε κίνδυνος οι εγγυήσεις του 2014 και του 2015 να μην μπορούν να λειτουργήσουν στο πλαίσιο σεναρίου μη βιωσιμότητας και ότι οι εγγυήσεις αυτές δεν πληρούσαν την προϋπόθεση περί απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων– ήταν πραγματική και συγκεκριμένη.

80 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 δεν επιβάλλει ακριβείς κανόνες ως προς τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να πληρούται η προϋπόθεση περί απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων, αλλά επιβάλλει, κατ' ουσίαν, στο ΕΣΕ την υποχρέωση να διασφαλίζει ότι οι υφιστάμενοι μηχανισμοί, όπως οι εγγυήσεις, είναι λειτουργικώς ισοδύναμοι με μια εσωτερική MREL σε σενάριο κρίσης και, ως εκ τούτου, ότι δεν υπάρχει κίνδυνος, σε περίπτωση που η θυγατρική περιέλθει σε κατάσταση μη βιωσιμότητας, τα διευθυντικά στελέχη της μητρικής επιχείρησης να αποφασίσουν υποθετικά να αποχωρήσουν και, συνεπώς, να εγκαταλείψουν τη θυγατρική, αντί να «μεταφέρουν τα κεφάλαια κατάντη», να απορροφήσουν τις ζημίες ή να προβούν σε ανακεφαλαιοποίηση.

81 Εν προκειμένω, τούτο είχε ως συνέπεια ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών όφειλε να εξακριβώσει ότι το ΕΣΕ είχε προβεί σε πραγματική και συγκεκριμένη εξέταση των εγγυήσεων του 2014 και του 2015 και της αποτελεσματικότητάς τους σε σενάριο κρίσης που να παρέχει στο ΕΣΕ τη δυνατότητα να καθορίσει αν οι υφιστάμενοι αυτοί μηχανισμοί ήταν λειτουργικώς ισοδύναμοι με εσωτερική MREL σε σενάριο εκκαθάρισης και, ως εκ τούτου, αν καθιστούσαν εφικτή στον ενδιαφερόμενο τραπεζικό όμιλο την πλήρωση της προϋπόθεσης περί απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων.

82 Συναφώς, πρώτον, από την προσβαλλόμενη απόφαση, ιδίως από τα σημεία της 4, 7, 12, 15, 49, 68, 75, 76, 88, 110, 108 και 116, προκύπτει ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών εξέτασε αν το ΕΣΕ είχε προβεί σε in concreto ανάλυση της αίτησης απαλλαγής.

83 Η ομάδα εξέτασης προσφυγών υπενθύμισε ότι το ΕΣΕ είχε υπογραμμίσει ότι οι εγγυήσεις του 2014 και του 2015 είχαν συσταθεί σε διαφορετικό πλαίσιο, ήτοι, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 7 και 8 του κανονισμού 575/2013, προκειμένου να μπορέσει ο ενδιαφερόμενος τραπεζικός όμιλος να τύχει παρέκκλισης, σε ατομική βάση, από την εφαρμογή των κεφαλαιακών απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας και από την εφαρμογή των απαιτήσεων προληπτικής εποπτείας όσον αφορά τη ρευστότητα. Διαπίστωσε δε ότι το ΕΣΕ είχε τονίσει την ύπαρξη πιθανού σεναρίου στο

οποίο η επιδείνωση της κατάστασης της θυγατρικής θα οδηγούσε σε πτώχευσή της ενόσω δεν θα είχε ακόμη παρασχεθεί η οικονομική ενίσχυση του εγγυητή. Επισήμανε ότι το ΕΣΕ είχε εκτιμήσει ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, δεν εφαρμόζονταν πλέον οι σκοποί των εγγυήσεων.

84 Η ομάδα εξέτασης προσφυγών επισήμανε ότι το ΕΣΕ στηρίχθηκε συναφώς στις εκτιμήσεις του εσωτερικού κλιμακίου εξυγίανσης. Όπως προκύπτει από το σημείο 75 της προσβαλλόμενης απόφασης, το ως άνω κλιμάκιο είχε εκφράσει έντονες επιφυλάξεις ως προς το ότι το δικαίωμα ενεργοποίησης της εγγύησης, εφόσον αυτή υφίστατο, θα εξακολουθούσε να υπάρχει σε περίπτωση αθέτησης των υποχρεώσεων ή πτώχευσης της θυγατρικής και υπογράμμισε ότι οι πιστωτές της θυγατρικής θα μπορούσαν να επικαλεστούν οι ίδιοι δικαίωμα αντιτάξιμο έναντι του εγγυητή, οπότε, εν τέλει, η μητρική επιχείρηση, ήτοι η εγγυήτρια, θα απαλλασσόταν από την εκ του νόμου υποχρέωσή της να παράσχει εγγύηση στην περίπτωση πτώχευσης της θυγατρικής τη στιγμή που αυτή θα το είχε μεγαλύτερη ανάγκη.

85 Στο σημείο 75 της προσβαλλόμενης απόφασης, γίνεται επίσης μνεία των δηλώσεων του εσωτερικού κλιμακίου εξυγίανσης σύμφωνα με τις οποίες η άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων από τη μητρική επιχείρηση έπρεπε να διασφαλιστεί στη θυγατρική της οποίας η μη βιωσιμότητα είχε διαπιστωθεί σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφος 3, του κανονισμού 806/2014 και σύμφωνα με τις οποίες το γεγονός ότι η θυγατρική βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης ήταν δυνατό να διαπιστωθεί σε περίπτωση όπου η εν λόγω θυγατρική ήταν ακόμη σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της και όπου, ως εκ τούτου, οι εγγυήσεις του 2014 και του 2015 δεν είχαν ακόμη ενεργοποιηθεί και δεν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την παροχή της απαιτούμενης ενίσχυσης.

86 Επομένως, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η εξέταση των υφιστάμενων μηχανισμών από το ΕΣΕ ουδόλως ήταν πλασματική, αλλά στηριζόταν σε πραγματική και συγκεκριμένη ανάλυση της κατάστασης του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου. Επομένως, η Γαλλική Δημοκρατία κακώς υποστηρίζει ότι το ΕΣΕ επέβαλε αυτομάτως και in abstracto την παροχή εγγύησης.

87 Εξ αυτών προκύπτει ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών ορθώς έκρινε, κατ’ ουσίαν, ότι το ΕΣΕ προέβη σε in concreto εξέταση της κατάστασης του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου προκειμένου να διαπιστώσει αν αυτός πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014.

88 Δεύτερον, το συμπέρασμα ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών ορθώς έκρινε ότι το ΕΣΕ προέβη σε πραγματική και συγκεκριμένη ανάλυση της κατάστασης του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου απορρέει επίσης από τη θέση που υιοθέτησε, μεταξύ άλλων, στα σημεία 73, 74 και 83 της προσβαλλόμενης απόφασης. Η ομάδα εξέτασης προσφυγών επισήμανε σαφέστατα στα ως άνω σημεία ότι το ΕΣΕ διέθετε περιθώριο εκτίμησης για να καθορίσει αν υπήρχαν ή όχι κωλύματα για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων και ότι, στο πλαίσιο αυτό, το ΕΣΕ μπορούσε να συναγάγει την απουσία κωλύματος και να χορηγήσει απαλλαγή ακόμη και αν η μητρική επιχείρηση δεν είχε παράσχει εγγύηση υπέρ της θυγατρικής της. Συναφώς, η ομάδα εξέτασης προσφυγών διευκρίνισε ότι η προϋπόθεση περί απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων μπορούσε να θεωρηθεί ότι πληρούται σύμφωνα με τις ειδικές νομικές διατάξεις που προβλέπει το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο και σύμφωνα με την ύπαρξη συμβατικών συμφωνιών μεταξύ των εταιριών ενός ομίλου.

89 Τρίτον, η εκ μέρους του ΕΣΕ άσκηση του περιθωρίου εκτίμησης που διαθέτει και η in concreto εξέταση της προϋπόθεσης του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014 επιβεβαιώνονται επίσης από τη διαπίστωση της ομάδας εξέτασης προσφυγών ότι η συλλογιστική που αφορά την απουσία κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων, η οποία περιλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεν στηριζόταν στις δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές ούτε στο εσωτερικό εγχειρίδιο του ΕΣΕ, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 61 έως 68 ανωτέρω.

90 Για τον λόγο αυτό, δεν πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα της Γαλλικής Δημοκρατίας με το οποίο ζητείται από το Γενικό Δικαστήριο να λάβει μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας υποχρεώνοντας το ΕΣΕ να προσκομίσει το εσωτερικό του εγχειρίδιο όπως ίσχυε το 2020 και το 2021, με την αιτιολογία ότι το εν λόγω εγχειρίδιο, κατά τη Γαλλική Δημοκρατία, ανέφερε ότι η παροχή εγγύησης μεταξύ της οντότητας εξυγίανσης και της θυγατρικής της συνιστούσε επιτακτική προϋπόθεση την οποία τα εσωτερικά κλιμάκια εξυγίανσης όφειλαν να τηρούν για την εφαρμογή του άρθρου 12η του κανονισμού 806/2014.

91 Συναφώς, επισημαίνεται ότι οι περιλαμβανόμενες στην προσβαλλόμενη απόφαση παραπομπές στο εσωτερικό εγχειρίδιο του ΕΣΕ γίνονται ουσιαστικά στο πλαίσιο της απάντησης της ομάδας εξέτασης προσφυγών στα επιχειρήματα της προσφεύγουσας ενώπιον της εν λόγω ομάδας εξέτασης, τα οποία στηρίζονται στο έγγραφο αυτό. Η απόδειξη στην οποία επιχειρεί να προβεί η Γαλλική Δημοκρατία στηριζόμενη στο εσωτερικό εγχειρίδιο του ΕΣΕ όπως ίσχυε το 2020 και το 2021 είναι αλυσιτελής, δεδομένου ότι δεν είναι ικανή να κλονίσει το συμπέρασμα, το οποίο ορθώς συνήγαγε η ομάδα εξέτασης προσφυγών, ότι το ΕΣΕ όντως προέβη σε in concreto ανάλυση της προϋπόθεσης περί απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων όσον αφορά τη θυγατρική του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου.

92 Κανένα από τα επιχειρήματα που προβάλλει η Γαλλική Δημοκρατία δεν μπορεί κλονίσει το εν λόγω συμπέρασμα.

93 Στο πλαίσιο ενός πρώτου επιχειρήματος, η Γαλλική Δημοκρατία προσάπτει στην ομάδα εξέτασης προσφυγών ότι επικύρωσε την προσέγγιση του ΕΣΕ που θεώρησε κατά τεκμήριο ότι οι εγγυήσεις δεν μπορούσαν να ενεργοποιηθούν σε περίπτωση κρίσης και ότι δεν προέβη σε ενδελεχή ανάλυση του εθνικού δικαίου προκειμένου να εκτιμήσει το ζήτημα αυτό.

94 Η επιχειρηματολογία αυτή δεν ευσταθεί. Πράγματι, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από τη σκέψη 86 ανωτέρω, η ομάδα εξέτασης προσφυγών βεβαιώθηκε, αντιθέτως, ότι το ΕΣΕ προέβη σε in concreto ανάλυση των στοιχείων που του είχαν υποβληθεί, χωρίς να εφαρμόσει συναφώς το παραμικρό «τεκμήριο». Κατά τα λοιπά, από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει ότι ο ενδιαφερόμενος τραπεζικός όμιλος ή η προσφεύγουσα ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών προσδιόρισαν διατάξεις του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου ή συμφωνίες εντός του εν λόγω ομίλου βάσει των οποίων θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014. Τα μόνα στοιχεία που υποβλήθηκαν προς στήριξη της αίτησης απαλλαγής, προκειμένου να αποδειχθεί η απουσία κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων, αφορούν τις εγγυήσεις του 2014 και του 2015. Οι εγγυήσεις όμως αυτές αποτέλεσαν ακριβώς αντικείμενο συγκεκριμένης ανάλυσης από το ΕΣΕ.

95 Συναφώς, πρέπει να απορριφθούν εν πάση περιπτώσει, καθόσον ουδόλως τεκμηριώνονται, τα επιχειρήματα που αντλεί η Γαλλική Δημοκρατία από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία φέρεται να υπέπεσε το ΕΣΕ αγνοώντας τα ευεργετικά αποτελέσματα των υφιστάμενων «εσωτερικών ρυθμίσεων» σε σενάριο εξυγίανσης, και εκτιμώντας ότι οι εγγυήσεις του 2014 και του 2015 δεν μπορούσαν να ενεργοποιηθούν σε σενάριο κρίσης.

96 Συγκεκριμένα, αφενός, η Γαλλική Δημοκρατία δεν προσδιορίζει ποιες «εσωτερικές ρυθμίσεις» επικαλείται προς στήριξη της συλλογιστικής της ούτε, κατά μείζονα λόγο, περιγράφει τους λόγους για τους οποίους οι ρυθμίσεις αυτές θα μπορούσαν να έχουν ευεργετικά αποτελέσματα σε περίπτωση εξυγίανσης.

97 Αφετέρου, η Γαλλική Δημοκρατία δεν μνημονεύει καμία διάταξη εθνικού νόμου ή αρχή του εθνικού δικαίου προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της σχετικά με τη φερόμενη δυνατότητα ενεργοποίησης των εγγυήσεων του 2014 και του 2015. Η Γαλλική Δημοκρατία παραθέτει, το πολύ, μια απόφαση του Cour de cassation (Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Γαλλία) της 4ης Φεβρουαρίου 1985, κατά το μέρος που με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι η έννοια του «ομιλικού συμφέροντος» μπορεί να επιτρέπει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τον αποκλεισμό της αυστηρής προάσπισης του εταιρικού συμφέροντος μιας εταιρίας όταν αυτή χορηγεί χρηματοδοτικές συνδρομές σε άλλη εταιρία του ίδιου ομίλου. Όσον αφορά την έννοια του «ομιλικού συμφέροντος», η Γαλλική Δημοκρατία παραπέμπει επίσης, με το υπόμνημα απαντήσεως, μέσω υπερσυνδέσμου, σε μια έκθεση του Ιουνίου του 2015 με τίτλο «Vers une reconnaissance de l'intérêt de groupe dans l'Union européenne? (Προς μια αναγνώριση του ομιλικού συμφέροντος στην Ευρωπαϊκή Ένωση;)», Rapport du Club des Juristes (Commission Europe), η οποία απαριθμεί συνοπτικά τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται στο γαλλικό δίκαιο «προκειμένου να αποφεύγεται ο χαρακτηρισμός των διευθυντικών στελεχών ως δραστών εγκλημάτων υπεξαίρεσης εταιρικών περιουσιακών στοιχείων λόγω χρηματοδοτικής συνδρομής μεταξύ των εταιριών του ίδιου ομίλου» (σελίδες 16 και 17 της ως άνω έκθεσης).

98 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τόσο οι εξηγήσεις της Γαλλικής Δημοκρατίας όσο και το περιεχόμενο της έκθεσης στην οποία αυτή παραπέμπει είναι τουλάχιστον αόριστα και ασαφή. Ουδόλως καθιστούν δυνατό τον καθορισμό των συνεπειών τις οποίες θα όφειλε εν προκειμένω να έχει συναγάγει εντεύθεν το ΕΣΕ όσον αφορά τις εγγυήσεις του 2014 και του 2015. Επιπλέον, όπως προκύπτει από τα δικόγραφα της ίδιας της Γαλλικής Δημοκρατίας, προκειμένου η έννοια του «ομιλικού συμφέροντος» να επιτρέπει τον αποκλεισμό της αυστηρής προάσπισης του εταιρικού συμφέροντος μιας εταιρίας πρέπει να πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Η Γαλλική Δημοκρατία, όμως, δεν εξήγησε τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι συνέτρεχαν εν προκειμένω οι εν λόγω προϋποθέσεις.

99 Στο πλαίσιο ενός δεύτερου επιχειρήματος, η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι το ΕΣΕ υπέπεσε σε σφάλματα κατά την ερμηνεία του άρθρου 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 για τον λόγο ότι ο νομοθέτης αναφέρθηκε μόνο στα «ουσιαστικά» και «προβλεπόμενα» κωλύματα, και όχι σε «κάθε κώλυμα» «μελλοντικό» και «ενδεχόμενο», και ότι δεν αποδείχθηκε εν προκειμένω η ύπαρξη τέτοιων κωλυμάτων.

100 Το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί. Πράγματι, η ομάδα εξέτασης προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη κατά την ερμηνεία του άρθρου 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 κρίνοντας, κατ' ουσίαν, ότι το κώλυμα για την άμεση μεταβίβαση των εγγυήσεων του 2014 και του 2015 και ο εντεύθεν κίνδυνος αντιστοιχούσαν στις έννοιες του «κινδύνου» και του «τρέχοντος ή προβλεπόμενου ουσιαστικού κωλύματος» κατά την προαναφερθείσα διάταξη. Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 82 έως 85 ανωτέρω, από την εξέταση την οποία διενήργησε η

ομάδα εξέτασης προσφυγών προκειμένου να διαπιστώσει αν το ΕΣΕ είχε προβεί σε in concreto ανάλυση της αίτησης απαλλαγής προκύπτει πράγματι ότι οι εγγυήσεις του 2014 και του 2015 είχαν συσταθεί σε διαφορετικό πλαίσιο και ότι, σε ορισμένα σενάρια, οι εγγυήσεις αυτές ενείχαν τον σημαντικό κίνδυνο να μην ενεργοποιηθούν ή να μην μπορούν πλέον να ενεργοποιηθούν.

101 Κατά δεύτερο λόγο, η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι το ΕΣΕ είχε προβεί σε in concreto εξέταση της κατάστασης του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου προκειμένου να καθορίσει ένα σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας «περιεχόμενο» της εγγύησης. Υποστηρίζει ότι το ΕΣΕ καθόρισε το επίμαχο περιεχόμενο αυτομάτως και χωρίς συγκεκριμένη εξέταση της κατάστασης, σε επίπεδο τουλάχιστον ίσο με το υποθετικό ποσό της εσωτερικής MREL που θα είχε εφαρμοστεί ελλείψει απαλλαγής, και ότι, ως εκ τούτου, το περιεχόμενο αυτό δεν είναι σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας.

102 Η επιχειρηματολογία αυτή είναι απορριπτέα. Συγκεκριμένα, η ομάδα εξέτασης προσφυγών υπενθύμισε κατ’ αρχάς, στο σημείο 75 της προσβαλλόμενης απόφασης, την ανάγκη το ΕΣΕ να έχει την εύλογη πεποίθηση ότι η υφιστάμενη εγγύηση ήταν λειτουργικά ισοδύναμη με την εσωτερική MREL σε σενάριο κρίσης. Εν συνεχεία, υπογράμμισε ότι, εν προκειμένω, το ΕΣΕ είχε κρίνει, στο πλαίσιο του περιθωρίου εκτίμησης που διαθέτει, και το οποίο υπομνήσθηκε στη σκέψη 43 ανωτέρω, ότι οι μοναδικές εγγυήσεις του 2014 και του 2015 που είχε παράσχει ο ενδιαφερόμενος τραπεζικός όμιλος προς στήριξη της αίτησής του απαλλαγής ενείχαν τον κίνδυνο να μην μπορούν να ενεργοποιηθούν σε σενάριο κρίσης και, ως εκ τούτου, να είναι ανύπαρκτες. Τέλος, επισήμανε ότι, για την κάλυψη του εν λόγω κινδύνου, το ΕΣΕ είχε εκτιμήσει ότι ήταν, επομένως, αναγκαία μια εγγύηση λειτουργικώς ισοδύναμη με την εσωτερική MREL σε σενάριο κρίσης και ανερχόμενη σε ποσό ισοδύναμο με το υποθετικό ποσό της εν λόγω εσωτερικής MREL.

103 Πράττοντας τούτο, η ομάδα εξέτασης προσφυγών ορθώς έκρινε ότι το ΕΣΕ προέβη σε in concreto εξέταση της κατάστασης του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου προκειμένου να καθορίσει το περιεχόμενο της εγγύησης.

104 Εκτός αυτού, και εν πάση περιπτώσει, για τους λόγους που μνημονεύονται στις σκέψεις 96 έως 98 ανωτέρω πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα που αντλεί η Γαλλική Δημοκρατία από την εφαρμογή του γαλλικού δικαίου προκειμένου να αποδείξει ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κατά την εξέταση της προσέγγισης που ακολούθησε το ΕΣΕ για να καθορίσει το περιεχόμενο της εγγύησης και ότι η προσέγγιση αυτή του ΕΣΕ ήταν αφηρημένη και αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας.

105 Κατά τρίτο λόγο, η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών επισήμανε ότι το ΕΣΕ διέθετε «δεσμευμένη και περιορισμένη» εξουσία εκτίμησης κατά την εξέταση των προϋποθέσεων του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχεία α′ έως γ′, του κανονισμού 806/2014 οι οποίες επιτρέπουν την απαλλαγή, αλλά ότι δεν εξήγησε το περιεχόμενο της εν λόγω εξουσίας εκτίμησης ούτε, ως εκ τούτου, εξέτασε τις συνέπειες που πρέπει να συναχθούν, εν προκειμένω, από την εξουσία αυτή.

106 Η επιχειρηματολογία αυτή δεν είναι βάσιμη.

107 Πράγματι, από τις σκέψεις 18 έως 20 ανωτέρω προκύπτει ότι το άρθρο 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014 εν μέρει επιβάλλει δέσμια αρμοδιότητα στο ΕΣΕ και εν μέρει του παρέχει διακριτική ευχέρεια.

108 Όπως υπογράμμισε η ομάδα εξέτασης προσφυγών στα σημεία 58 έως 61 της προσβαλλόμενης απόφασης, η υπό κρίση υπόθεση δεν αφορά τη διακριτική ευχέρεια που προβλέπεται στο δεύτερο στάδιο που μνημονεύθηκε στη σκέψη 20 ανωτέρω, διότι το επίδικο ζήτημα δεν είναι αν το ΕΣΕ άσκησε ορθώς την εν λόγω εξουσία εφόσον πληρούνταν όλες οι προϋποθέσεις. Συναφώς, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 43 ανωτέρω, το ΕΣΕ υποχρεούται μεν να απορρίπτει αίτηση απαλλαγής όταν δεν πληρούται μία από τις σωρευτικές προϋποθέσεις του άρθρου 12η, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, πλην όμως διαθέτει ορισμένο περιθώριο εκτίμησης όσον αφορά τον καθορισμό των περιστάσεων υπό τις οποίες πληρούται η τρίτη από τις προϋποθέσεις αυτές, η οποία αφορά την απουσία κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων.

109 Επομένως, και λαμβανομένων υπόψη των λόγων της προσφυγής που στηρίζονταν στο ότι το ΕΣΕ θέσπισε αυτόματη απαίτηση εγγύησης για τη χορήγηση της απαλλαγής και, ως εκ τούτου, υπερέβη το περιθώριό του εκτίμησης κατά το πρώτο στάδιο, εναπέκειτο στην ομάδα εξέτασης προσφυγών να εξετάσει αν το ΕΣΕ είχε όντως προβεί σε in concreto εκτίμηση όταν ανέλυσε την κατάσταση του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου και των εγγυήσεων του 2014 και του 2015 που αυτός επικαλέστηκε και όταν κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι εγγυήσεις αυτές ήταν αναποτελεσματικές καθώς και ότι ήταν αναγκαία η παροχή εγγύησης της μητρικής εταιρίας υπέρ της θυγατρικής της.

110 Από τη συλλογιστική που εκτίθεται στις σκέψεις 22 έως 103 ανωτέρω προκύπτει ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών όντως προέβη στην εξέταση που μνημονεύεται στη σκέψη 109 ανωτέρω. Από τις προαναφερθείσες σκέψεις προκύπτει επίσης ότι, κατά το πέρας της εν λόγω εξέτασης, η ομάδα εξέτασης προσφυγών ορθώς έκρινε ότι το ΕΣΕ είχε όντως προβεί σε εκτίμηση in concreto και ότι, επομένως, δεν είχε δημιουργήσει ούτε εφαρμόσει νέα προϋπόθεση μη προβλεπόμενη από το άρθρο 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014 ούτε, ως εκ τούτου, υπερβεί τα όρια του περιθωρίου εκτίμησης που διαθέτει δυνάμει της διάταξης αυτής.

111 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, η ομάδα εξέτασης προσφυγών δεν χρειαζόταν να παράσχει λεπτομερέστερες εξηγήσεις ως προς το περιεχόμενο του περιθωρίου εκτίμησης του ΕΣΕ ούτε να εξετάσει τις συνέπειες που έπρεπε να συναχθούν εξ αυτού.

112 Κατόπιν των ανωτέρω, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

113 Ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

114 Η Γαλλική Δημοκρατία προβάλλει παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου για τον λόγο ότι τα κριτήρια που εφάρμοσε το ΕΣΕ για την εξέταση της αίτησης απαλλαγής δεν ήταν ούτε σαφή ούτε ακριβή και δεν μπορούσαν να προβλεφθούν από τον ενδιαφερόμενο τραπεζικό όμιλο. Συναφώς, διευκρινίζει ότι, κατά την ημερομηνία υποβολής προς το ΕΣΕ της αίτησης για απαλλαγή από την MREL, οι δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές που προορίζονταν να καθορίσουν την πρακτική του ΕΣΕ όσον αφορά την MREL δεν μνημόνευαν την ανάγκη παροχής εγγύησης, ισχυρίζεται δε ότι η απαίτηση παροχής εγγύησης περιλαμβανόταν στο εσωτερικό έγγραφο του ΕΣΕ.

115 Το ΕΣΕ αμφισβητεί την επιχειρηματολογία αυτή.

116 Η αρχή της ασφάλειας δικαίου συνιστά θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης η οποία απαιτεί, μεταξύ άλλων, να είναι σαφής και ακριβής η ρύθμιση, ώστε οι πολίτες να έχουν τη δυνατότητα να γνωρίζουν σαφώς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους και να λαμβάνουν ως εκ τούτου τα μέτρα τους (απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017, Πολωνία κατά Επιτροπής, C-105/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:191, σκέψη 54).

117 Η αρχή της ασφάλειας δικαίου επιτάσσει, μεταξύ άλλων, οι κανόνες δικαίου να είναι σαφείς και ακριβείς, τα δε αποτελέσματά τους να μπορούν να προβλεφθούν, ιδίως όταν οι κανόνες αυτοί ενδέχεται να έχουν δυσμενείς συνέπειες για τους ιδιώτες και τις επιχειρήσεις (απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2022, Malacalza Investimenti κατά ΕΚΤ, T-552/19 OP, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2022:587, σκέψη 52).

118 Σύμφωνα με την αρχή αυτή, η δεσμευτικότητα κάθε πράξης που προορίζεται να παραγάγει έννομα αποτελέσματα πρέπει να απορρέει από διάταξη του δικαίου της Ένωσης, η οποία πρέπει να αναφέρεται ρητώς ως νομική βάση της και η οποία προβλέπει τη νομική μορφή που πρέπει να περιβληθεί η εν λόγω πράξη (βλ. απόφαση της 19ης Ιουνίου 2015, Ιταλία κατά Επιτροπής, T-358/11, EU:T:2015:394, σκέψη 123 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Η αρχή της προβλεψιμότητας αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της αρχής της ασφάλειας δικαίου (πρβλ. απόφαση της 16ης Ιουλίου 2014, National Iranian Oil Company κατά Συμβουλίου, T-578/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:678, σκέψεις 111 και 112).

119 Κατά πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι η διάταξη της οποίας η εφαρμογή βρίσκεται στο επίκεντρο της υπό κρίση διαφοράς είναι το άρθρο 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014. Η διάταξη αυτή προβλέπει ότι, για τη δυνατότητα χορήγησης της απαλλαγής από την εσωτερική MREL, πρέπει να πληρούται η απαίτηση ότι «δεν υπάρχει κανένα τρέχον ή προβλεπόμενο ουσιαστικό, πρακτικό ή νομικό κώλυμα για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων ή την εξόφληση υποχρεώσεων από την οντότητα εξυγίανσης στη θυγατρική». Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η διάταξη αυτή είναι σαφής, ακριβής και προβλέψιμη ως προς τα αποτελέσματά της, ήτοι ότι προβλέπει ότι η ύπαρξη κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων εμποδίζει τη χορήγηση της απαλλαγής.

120 Αφενός, δεν μπορεί να απαιτείται να αναφέρει το άρθρο 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014 τις διάφορες συγκεκριμένες περιπτώσεις στις οποίες πληρούται ή όχι η προβλεπόμενη από τη διάταξη αυτή προϋπόθεση, στο μέτρο που ο νομοθέτης δεν μπορεί να καθορίσει εκ των προτέρων όλες αυτές τις περιπτώσεις (πρβλ. απόφαση της 20ής Ιουλίου 2017, Marco Tronchetti Provera κ.λπ., C-206/16, EU:C:2017:572, σκέψη 42). Πράγματι, δεν είναι δυνατή η απαρίθμηση των παραδειγμάτων κωλυμάτων για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων, όπως ακριβώς δεν μπορεί να απαιτείται από τον νομοθέτη να παραθέτει με θετικό τρόπο τα μέτρα που θα διασφάλιζαν την τήρηση της προϋπόθεσης να μην υφίστανται τα εν λόγω κωλύματα.

121 Αφετέρου, η αρχή της ασφάλειας δικαίου δεν απαγορεύει να διαθέτουν οι οικείες αρχές περιθώριο εκτίμησης κατά την εφαρμογή των κριτηρίων που έχουν καθοριστεί με την κανονιστική ρύθμιση. Εν προκειμένω, το γεγονός ότι το ΕΣΕ διαθέτει περιθώριο για να εκτιμήσει αν υφίσταται κώλυμα για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων ή για να εκτιμήσει τον κατάλληλο τρόπο πλήρωσης της προϋπόθεσης αυτής δεν συνεπάγεται, παρά ταύτα, ότι παραβιάστηκε η αρχή της ασφάλειας δικαίου.

122 Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται ότι, με τα δικόγραφά της, η Γαλλική Δημοκρατία ισχυρίστηκε ότι δεν είχε υποστηρίξει ότι το άρθρο 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014 απαγορεύει σε κάθε περίπτωση στο ΕΣΕ να απαιτεί την παροχή ειδικής εγγύησης και, ως εκ τούτου, δέχθηκε, κατ' ουσίαν, ότι η διάταξη αυτή επιτρέπει στο ΕΣΕ να απαιτεί την παροχή ειδικής εγγύησης. Επομένως, η αίτηση παροχής εγγύησης που απευθύνει το ΕΣΕ στη μητρική εταιρία της οικείας τραπεζικής θυγατρικής δεν είναι a priori απρόβλεπτη και, εξ αυτού του λόγου, δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

123 Κατά δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί η επιχειρηματολογία της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά την οποία οι οικονομικοί φορείς έλαβαν αντιφατικά μηνύματα σχετικά με τις δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές καθώς και το εσωτερικό εγχειρίδιο του ΕΣΕ και μπορούσαν, επομένως, να έχουν εύλογες αμφιβολίες ως προς την ορθή ερμηνεία του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014. Συγκεκριμένα, η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης απαλλαγής, οι δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές που προορίζονταν να ενημερώνουν τα τραπεζικά ιδρύματα όσον αφορά την πρακτική του ΕΣΕ σχετικά με την MREL ουδόλως μνημόνευαν την ανάγκη παροχής εγγύησης, αλλά ότι, στο εσωτερικό του εγχειρίδιο, το ΕΣΕ όριζε ότι η χορήγηση απαλλαγής από την ελάχιστη απαίτηση για ίδια κεφάλαια εξαρτάται από την παροχή ειδικής εγγύησης. Υπογραμμίζει ότι αυτή η απαίτηση για την παροχή ειδικής εγγύησης μνημονεύθηκε ρητώς στις δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές μόλις τον Ιούνιο του 2022. Επομένως, κατά την άποψή της, υπήρχαν σημαντικές αποκλίσεις μεταξύ της εφαρμοστέας νομοθεσίας (η οποία δεν καθόριζε καμία συγκεκριμένη απαίτηση παροχής εγγύησης), των δημόσιων κατευθυντήριων γραμμών (οι οποίες δεν προέβλεπαν καμία ειδική εγγύηση πριν από τον Ιούνιο του 2022) και του εσωτερικού εγχειριδίου του ΕΣΕ (το οποίο περιλάμβανε τέτοια επιτακτική απαίτηση), με αποτέλεσμα να στοιχειοθετείται παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

124 Η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να απορριφθεί.

125 Συγκεκριμένα, πρώτον, μολονότι είναι αληθές ότι, κατά την υποβολή της αίτησης απαλλαγής επί της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, η απαίτηση σχετικά με την παροχή ειδικής εγγύησης για την πλήρωση της προϋπόθεσης περί απουσίας κωλύματος για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων δεν περιλαμβανόταν στις δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές, εντούτοις το γεγονός αυτό δεν συνεπαγόταν ότι το ΕΣΕ ουδέποτε μπορούσε να ζητήσει τέτοια εγγύηση. Οι τράπεζες δεν μπορούσαν ευλόγως να ερμηνεύσουν την έλλειψη ρητής σχετικής μνείας ως οριστική παραίτηση, εκ μέρους του ίδιου του ΕΣΕ, από την απαίτηση παροχής ειδικής εγγύησης.

126 Συναφώς, και δεύτερον, οι δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές του 2020 ανέφεραν σαφώς ότι το μέρος που ζητεί την απαλλαγή «πρέπει να αποδείξει ότι δεν υπάρχει κώλυμα για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων ή για την εξόφληση υποχρεώσεων». Ως εκ τούτου, οι δημόσιες κατευθυντήριες γραμμές του 2020 υπενθύμισαν με σαφήνεια την υποχρέωση αποτελέσματος την οποία υπείχαν οι αιτούντες απαλλαγή –ήτοι την ύπαρξη μηχανισμού μεταφοράς ζημιών εντός του ομίλου που να διασφαλίζει την παράκαμψη των δυνητικών κωλυμάτων για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων–, αλλά δεν περιόρισαν τις δυνατότητες επιλογής μηχανισμών για την επίτευξη του αποτελέσματος αυτού. Επομένως, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το ΕΣΕ δέχθηκε εμμέσως τη δυνατότητα να λάβει ο επίμαχος μηχανισμός τη μορφή εγγύησης της μητρικής επιχείρησης υπέρ της θυγατρικής της.

127 Συναφώς, η Γαλλική Δημοκρατία επικαλείται αλυσιτελώς την απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2014, Beco κατά Επιτροπής (T-81/12, EU:T:2014:71), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου. Η εν λόγω απόφαση αφορούσε ερμηνευτική ανακοίνωση της Επιτροπής προοριζόμενη να επεξηγήσει ορισμένα ζητήματα τους επιχειρηματίες, η οποία όμως κατέληγε σε αντίθετο αποτέλεσμα καθόσον εξ αυτής προέκυπταν «αντιφατικές υποδείξεις». Για τους λόγους όμως που εκτέθηκαν στη σκέψη 126 ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι δεν υπήρξαν εν προκειμένω ούτε αντιφατικές υποδείξεις ούτε απρόβλεπτα μέτρα.

128 Τρίτον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Γαλλική Δημοκρατία, οι ανταλλαγές απόψεων μεταξύ του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου, του ΕΣΕ και του εσωτερικού κλιμακίου εξυγίανσης κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά την εκτίμηση της τήρησης της αρχής της ασφάλειας δικαίου, η οποία δεν καθορίζεται μόνο in abstracto. Πάντως, η ομάδα εξέτασης προσφυγών υπενθύμισε, ιδίως στα σημεία 73 και 87 της προσβαλλόμενης απόφασης, ότι το ΕΣΕ και το εσωτερικό κλιμάκιο εξυγίανσης είχαν εκφράσει σαφώς τις επιφυλάξεις τους σχετικά με τις δεσμεύσεις ρευστότητας και κεφαλαίου για τη θυγατρική μέσω των εγγυήσεων του 2014 και του 2015. Επομένως, ο ενδιαφερόμενος τραπεζικός όμιλος είχε ενημερωθεί για τη θέση του ΕΣΕ υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης.

129 Τέταρτον, από την εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών ουδόλως επικύρωσε προσέγγιση την οποία φέρεται ότι ακολούθησε το ΕΣΕ και η οποία φέρεται ότι συνίσταται στην επιβολή, κατ' αρχήν και αυτομάτως, υποχρέωσης για την παροχή ειδικής εγγύησης έναντι του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου. Πράγματι, η εν λόγω ομάδα εξέτασης ορθώς έκρινε ότι το ΕΣΕ είχε εξετάσει συγκεκριμένα την υπό κρίση περίπτωση και, ειδικότερα, τις εγγυήσεις του 2014 και του 2015.

130 Στο πλαίσιο αυτό, το ΕΣΕ εύστοχα επισημαίνει ότι προέβη σε κατά περίπτωση αξιολόγηση κατά τη διάρκεια του κύκλου σχεδιασμού εξυγίανσης του 2020 και ότι δεν ζήτησε εγγυήσεις από όλες τις τράπεζες. Συγκεκριμένα, αναφέρει ότι χορήγησε έξι απαλλαγές, εκ των οποίων τρεις χωρίς εγγυήσεις. Το πραγματικό αυτό στοιχείο επιρρωννύει το συμπέρασμα της ομάδας εξέτασης προσφυγών ότι το ΕΣΕ δεν απαιτεί αυτομάτως και in abstracto την παροχή ειδικής εγγύησης.

131 Τέλος, ο ενδιαφερόμενος τραπεζικός όμιλος δεν είχε πρόσβαση στο εσωτερικό εγχειρίδιο του ΕΣΕ όπως ίσχυε το 2020 και το 2021. Υπό τις συνθήκες αυτές, το εν λόγω έγγραφο δεν μπόρεσε να παράσχει «αντιφατικές υποδείξεις» ούτε να παραπλανήσει τον ενδιαφερόμενο τραπεζικό όμιλο. Εκτός αυτού, από κανένα σημείο της προσβαλλόμενης απόφασης δεν προκύπτει ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών επικύρωσε προσέγγιση με την οποία το ΕΣΕ να εφάρμοσε κατά τρόπο αμιγώς μηχανικό τις οδηγίες που περιλαμβάνονταν στο εσωτερικό του εγχειρίδιο.

132 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης

133 Η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών κακώς έκρινε ότι το ΕΣΕ είχε εκπληρώσει την υποχρέωση αιτιολόγησης. Κατά την άποψή της, η αιτιολογία που παρατίθεται στην απόφαση του ΕΣΕ, η οποία επικυρώθηκε από την ομάδα εξέτασης προσφυγών, είναι ελλιπής, δεδομένου ότι δεν κατέστησε δυνατό να κατανοηθεί ούτε για ποιον λόγο δεν πληρούνταν η προϋπόθεση του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του

κανονισμού 806/2014 ούτε ποια είναι τα χαρακτηριστικά μιας εγγύησης ικανής να ανταποκριθεί στις προσδοκίες του ΕΣΕ. Επομένως, το ΕΣΕ δεν εξήγησε τον λόγο για τον οποίο υπήρχε κώλυμα για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων ή την εξόφληση υποχρεώσεων από την οντότητα εξυγίανσης στη θυγατρική. Προσθέτει δε ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών αρκέστηκε να αναφέρει ότι τα στοιχεία που παρέσχε ο ενδιαφερόμενος τραπεζικός όμιλος (ιδίως οι εγγυήσεις του 2014 και του 2015) ενδέχεται να μην επαρκούσαν σε σενάριο κρίσης για να διασφαλιστεί η άμεση μεταβίβαση των ιδίων κεφαλαίων και ότι μια τέτοια αιτιολογία δεν μπορεί να δικαιολογήσει την ύπαρξη «τρέχοντος ή προβλεπόμενου ουσιαστικού, πρακτικού ή νομικού κωλύματος» για την άμεση μεταβίβαση ιδίων κεφαλαίων.

134 Η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

135 Η αιτιολογία που επιβάλλεται, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξης και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου το οποίο εξέδωσε την πράξη, κατά τρόπο ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, στο δε αρμόδιο δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του (βλ. απόφαση της 8ης Μαΐου 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg κατά ΕΚΤ, C-450/17 P, EU:C:2019:372, σκέψη 85 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

136 Η απαίτηση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, ιδίως δε το περιεχόμενο της πράξεως, τη φύση των παρατιθέμενων στοιχείων της αιτιολογίας και το συμφέρον που έχουν ενδεχομένως για παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία αφορά η πράξη κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία πράξεως πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (βλ. απόφαση της 8ης Ιουλίου 2020, Crédit agricole κατά ΕΚΤ, T-576/18, EU:T:2020:304, σκέψη 130 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

137 Εν προκειμένω, λαμβανομένων υπόψη των λόγων της προσφυγής που προέβαλε η προσφεύγουσα ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών, οι οποίοι υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 76 έως 78 ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών προσδιόρισε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που έχουν ουσιώδη σημασία, καθόσον η αιτιολογία της απόφασης αυτής παρέσχε τη δυνατότητα, αφενός, στη Γαλλική Δημοκρατία να λάβει γνώση των λόγων στους οποίους στηρίζεται η εν λόγω απόφαση προκειμένου να μπορέσει να την προσβάλει και, αφετέρου, στον δικαστή της Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχό του επί της νομιμότητας της απόφασης αυτής.

138 Πράγματι, η Γαλλική Δημοκρατία είχε τη δυνατότητα να αμφισβητήσει το βάσιμο της συλλογιστικής της ομάδας εξέτασης προσφυγών που περιλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση. Συγκεκριμένα, η Γαλλική Δημοκρατία υποστήριξε ότι η ομάδα εξέτασης προσφυγών επικύρωσε την εκ μέρους του ΕΣΕ εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 806/2014 και αγνόησε την «υπέρβαση αρμοδιότητας» του ΕΣΕ. Επιπλέον, όπως προκύπτει από την προηγηθείσα εξέταση των λόγων ακυρώσεως και των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν με το δικόγραφο της προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο μπόρεσε να αποφανθεί επί της επιχειρηματολογίας αυτής και να ασκήσει τον έλεγχό του επί της προσβαλλόμενης απόφασης.

139 Ειδικότερα, η αιτιολογία που υπομνήσθηκε, μεταξύ άλλων, με τις σκέψεις 82 έως 88 ανωτέρω, και στην οποία στηρίχθηκε η ομάδα εξέτασης προσφυγών για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το ΕΣΕ είχε προβεί σε συγκεκριμένη εξέταση της κατάστασης του ενδιαφερόμενου ομίλου, παρέσχε επαρκώς κατά νόμον στη Γαλλική Δημοκρατία τη δυνατότητα να λάβει γνώση των λόγων στους οποίους στηρίχθηκε η προσέγγιση της ως άνω ομάδας εξέτασης.

140 Εκτός αυτού, και εν πάση περιπτώσει, η αιτιολογία που παρατίθεται στην απόφαση του ΕΣΕ παρέσχε στη Γαλλική Δημοκρατία τη δυνατότητα να κατανοήσει τους λόγους για τους οποίους το ΕΣΕ έκρινε αναγκαίο να παράσχει η μητρική επιχείρηση εγγύηση υπέρ της θυγατρικής της ώστε να θεωρηθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση του άρθρου 12η, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014 και τους λόγους για τους οποίους το ΕΣΕ έκρινε ότι οι εγγυήσεις του 2014 και του 2015 ήταν ανεπαρκείς προς τούτο. Πρέπει να προστεθεί ότι το πλαίσιο ήταν δίχως άλλο γνωστό στον ενδιαφερόμενο τραπεζικό όμιλο. Πράγματι, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση και από την απόφαση του ΕΣΕ, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας έλαβαν χώρα διάφορες και εντατικές ανταλλαγές απόψεων μεταξύ του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου και του ΕΣΕ, παρασχέθηκαν λεπτομερείς εξηγήσεις σχετικά με τον ανεπαρκή χαρακτήρα των εγγυήσεων αυτών, το δε αρμόδιο εσωτερικό κλιμάκιο εξυγίανσης του ενδιαφερόμενου τραπεζικού ομίλου κοινοποίησε στον όμιλο αυτόν κατάλογο των βασικών χαρακτηριστικών μιας εγγύησης που θεωρούνταν κρίσιμα για την περαιτέρω αξιολόγηση της αίτησης απαλλαγής.

141 Κατά συνέπεια, η Γαλλική Δημοκρατία κακώς υποστηρίζει ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης είναι ανεπαρκής.

142 Επομένως, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

143 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

144 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Γαλλική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΕΣΕ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Ιουλίου 2024.

(υπογραφές)